

FOAIA POPORULUI

Organul partidului național-țărănesc.

Prețul gazetei:

Pe an	12 cor.
Pe jumătate de an	6 „
Pentru agricultori pe an	6 „
Pentru străinătate	16 „

Redacția și administrația:

Vatra Dornei.

Apare în fiecare Duminică.

Inseratele:

Un rând petit odată	12 bani
De două ori	18 „
De trei ori	24 „
Un număr costă	10 bani.

Crăciun pe câmpul de bătaie.

Biroul militar de îngrijire are de gând, ca și anul trecut să trimită și ist an daruri de caritate din țara natală luptătorilor vitezi, cari trebuie să petreacă Crăciunul departe de iubiții lor — poate chiar pe un post singuratec.

*Nime din voi toți, cari veți ceti acest apel, fie bărbat sau femeie, nime, cine va auzi de acest apel, nu va putea să nu fie convins: **Aci trebuie și eu să vin în ajutor!***

Nici un soldat, fie la colțul cel mai depărtat de frontieră, fie pe înălțimile ametoare ale munților, să nu fie lipsit de gândul înălțător: cei de-acasă, prietenii mei din patrie, concetățenii mei se gândesc la mine cu inima plină de recunoștință!

Biroul militar de îngrijire al ministerului i. și r. de războiu va putea realiza ideea frumoasă de a preda fiecărui soldat în câmp câte un dar de Crăciun numai, dacă va avea parte de ajutorul general și roagă deci să-i se trimită donațiuni în bani — fie chiar cât de modeste. In oficiile poștale, tutungerii și la diferite case comerciale stau la dispoziție securi poștale pentru remiterea sumelor dăruite.

Și în administrațiile diferitelor ziare se primesc asemenea daruri în bani.

Biroul militar de îngrijire se află în Viena, IX. Berggasse 16 și 22.

Viena, în Octomvrie 1915.

Ministerul i. și r. de războiu

Biroul militar de îngrijire

Loc.-gen. Löbl.

Presă noastră și cărțile românești în războiul actual.

(Urmare.)

Nu numai cei bogați, nu numai cei fericiți pot să ajute. Fiecare din noi poate să contribuie cu ceva, cu o părțică cât de mică, la alinarea suferințelor alor noștri.

E vorba cum:

Iată cum: Căutăm prin bibliotecile noastre private cărți, de cari credem, că vor aduce bucurie bolnavului și le trimitem ca să ajungă în mâinile lui. Cumpărăm broșurile ieftine, bune dela librăriile noastre și le trimitem scumpilor noștri din tranșee, din spitale, din lazarete.

Se va putea răspunde: nu știm ce să trimitem. Alte neamuri s'au îngrijit ca publicul să știe ce să trimită și unde să trimită. La noi s'a făcut prea puțin in privința aceasta.

Dar nu e prea târziu! Nu este niciodată prea târziu, dacă vrea cineva să săvârșească o faptă bună.

De aceea să ne îngrijim ca să fie informată opinia publică românească asupra întrebărilor de mai sus.

„Comitetul de caritate al capelei române pentru soldați români din Viena“ — adresa corectă este: Wien I. Löwelgasse 8. I. — a publicat în timpul din urmă un apel călduros către toată suflarea românească să trimită cărți pentru

soldații noștri. Să nu fie intelectual român care să se dea înapoi dela această datorie.

E vorba: cari cărți vor fi mai potrivite? Aici va trebui să ascultăm de sfaturile cuminiți ale unui om plin de experiență în privința acesteia, a bibliotecarului Dr. E. Ackerknecht, care — raportând în organul „Societății Comenius“ pentru „educația poporului“ (Iunie 1915) despre experiențele sale de până acum — stabilește următoarele norme, pe cari le putem a-proba și noi:

- 1) broșurile să fie ieftine,
- 2) bucați scurte,
- 3) dacă se poate, ilustrate,
- 4) ușor broșate, ca să nu cadă spre greutate bolnavilor, în pat, și
- 5) să nu fie paguba prea mare, dacă vor trebui arse — ajungând în mâinile unui bolnav de o boală infecțioasă. Firește, partea umoristică va trebui să prevaleze în alegerea broșurilor — căci de jale au destulă parte soldații noștri. O rază de veselie pe fețele lor bătute de vânt și ploaie — numai bine le poate face.

Într'un articol viitor am să dau sfaturi u-nuia, care vrea să trimită ceva societății vieneze amintite sau — personal — cuiva de pe câmpul de luptă sau din spital. Am compus o listă — nu prea mare și la nici un caz completă — a broșurilor, pe cari le cunosc și pe cari le-aș vedea bucuros în mâinile soldaților noștri.

Dacă vor veni alții și vor completa lista — cu atât mai bine. Doresc chiar această completare binevoitoare. E vorba să se spargă ghița și să știe cetitorul neorientat ce ar putea trimite, ca să procure bucurie soldaților.

Dacă n'ar fi relațiile încordate de acum, aș fi militat pentru ideia, să se întreprindă o mare acțiune în România pentru trimiterea de literatură beletristică pe seama soldaților noștri. Cărți, cari conțin numai și numai beletristică și cari sunt inofensive din punct de vedere politic. Nu știu de ce nu s'a lansat ideia aceasta, de mai înainte, în România — căci pasul acesta n'ar fi putut fi întreprins la nici un caz din partea nimărui altfel, decât ca o faptă samariteană, vrednică de laudă.

Dar nu numai beletristică putem trimite noi celor de prin spitale. Gramatici, manuale de fi-

zică, de istorie naturală, istorii și zeci și zeci de de alfe ramuri, cari vor putea interesa pe cei răniți și pe cei de prin tranșee.

Zilele și nopțile sunt atât de lungi. În spitale se hotărește unul sau altul să cunoască o limbă mai temeinic, să se adâncească în tainele naturii mai mult, decât a făcut-o până atunci — o carte trimisă îi lărgește orizonturile și-l răpește din brațele desnădejdiei.

De-ați vedea fețele vesele când întinzi răniților câte o carte, câte o gazetă, de-ați auzi mulțumirile lor — de-ați ști cât bine săvârșiți printr'asta n'ați sta nici o clipă la îndoială și ați alerga să săriți și d-voastră într'ajutor.

Apelul societății vieneze să aibă rezultatele cele mai mulțumitoare!...

(„Din Românul“.)

Sinbad.

Cetățeni!

Împrumutul al treilea de războiu cu 5 $\frac{1}{2}$ % se poate semna cu 93.60 cor. pentru 100 cor.

Mersul splendid al războiului a dovedit puterea fără păreche a oștirii noastre glorioase; Voi, cetățeni, aveți datoria să dovediți puterea economică a statului nostru, de a cărui soartă ai Voștri sunt legați statornic pe vecie!

Fiecare trebuie să dea obolul său!

Fiecare poate contribui!

Pentru 100 cor. împrumut de războiu sunt de plătit în bani gata numai 18 coroane 10 bani.

Și cea mai mică contribuție pentru împrumutul de războiu de 25 coroane, pentru care trebuie depuse în bani gata numai 4 coroane 53 bani, folosește statului și contribuie la nimicirea dușmanului.

Împrumutul de războiu este cea mai bună plasare de bani!

Împrumutul de războiu aduce o dobândă de 6.22 la sută și dacă cereți zalogire, 9.66 la sută.

Alergați cu toții la poștă sau la bancă și împliniți datoria Voastră față de stat.

Iscăliți cu toții împrumutul de războiu.

Vatra Dornei, în 17 Octomvre 1915.

Meran m. p.

Cine are 100 cor., iscălește împrumutul de războiu!

O săptămână de războiu.

Vatra Dornei, în 6 Novemvrie.

Dezastrul Serbiei se pregătește mai repede decum se aștepta. Oștirile noastre și cele germane de sub comanda supremă a vestitului feldmareșal Mackensen în avântul apucat înaintează mereu rupind ori ce împotrivire a Sârbilor cari se apără cu desnădejde. Cetatea lor Craguievaț, care era un puternic sprijin al lor, a căzut în minile noastre. Prin pierderea acestei cetăți Sârbii au pierdut unica lor fabrică în care făceau muniție. Acuma atacul nostru și al Bulgarilor se îndreaptă în contra ultimei cetăți a Sârbilor, orașul Niș, care dela începutul războiului a fost capitala Serbiei, după ce atât regele Sârbilor cât și toate autoritățile lor au trebuit să părăsească capitala Belgrad. Oștirea sârbă este acuma aproape complet încunjurată de oștirile noastre și cele bulgare. Bulgarii în primul asalt în sudul Serbiei au înaintat foarte repede, tăind legătura între Serbia cea veche și Macedonia, care se afla în stăpînirea Serbiei dela războiul balcanic. Orașele Istip, Veles, Skoplje sunt în mâinile Bulgarilor și prin ele calea ferată, care duce dela Saloniki la Niș. Astfel Sârbii nu mai pot primi muniție și ajutor dela dușmanii noștri prin Saloniki.

Armata sârbă care se luptă cu desnădejde crezînd, că tot va căpăta un sprijin dela Francezi și Englezi, e acuma îndosită pe un teritoriu mic apropiindu-se tot mai mult de Muntenegro și Albania. Dară tocmai aici în munții sălbatici e cea mai mare primejdie pentru armata sârbă, căci aici numai cu greu se poate mișca și n'are cele trebuincioase pentru traiu. Peste scurt soarta Serbiei va fi hotărîită și atunci drumul pentru noi și Germani va fi deschis spre orient. Legătura noastră cu Constantinopol și de aici mai departe va fi una din cele mai grele lovituri pentru dușmanii noștri.

Rușii tot mereu încearcă ca să ne atace în diferite părți pentru a lega în primul rînd oștirile noastre și a ne face greutăți. Mai ales în Galiția resăritiană și în Volhinia atacurile lor sunt înverșunate. Dară oștirile noastre încercate se luptă aici cu mare erosim, pricinuind Rușilor mari pierderi. Dovadă pentru aceasta e și numărul mare de prizonieri ce-l facem aici. Numai în luna lui Octomvrie oștirile noastre au făcut peste 26.000 de prizonieri ruși. Aceste atacuri ale Rușilor capătă tot mai mult caracterul unor încercări inutile pentru a ușura situația aliaților lor. Luptele lor se concentrează tot mai mult la amîndouă aripile în Galiția resăriteană și la frontul dela Dünaburg și Riga. Incet dar cu atît mai virtos oștirile noastre îi resping pe Ruși atât în Galiția resăriteană, mai ales lângă Czar-torisk, cit și la Dünaburg. Tunurile germane bat mereu în cetatea Dünaburg.

În general situația pe frontul rusesc e cât se poate de favorabilă pentru noi.

În Franța ofensiva lui Ioffre s'a potolit. În unele părți sunt numai lupte mai mici de semnalat.

În schimb însă Italianii cu toate puterile lor disponibile năvălesc asupra rîndurilor noastre. De trei săptămâni durează atacurile lor, dară fără nici o ispravă. Rînduri peste rînduri de ostași italieni rămân pe câmpul de luptă, iar Italianii mână înainte tot regimente nouă pentru a sparge frontul nostru. Dară fără a putea isprăvi ceva, ei totdeauna au fost respinși. Avem cea mai bună nădejde și încredere în ostașii noștri, că zidul nostru de apărare spre Italia va rămîne neclintit.

Pe toate fronturile armele noastre și cele ale aliaților noștri sunt în continuare cuceriri nouă, cari vor hotărî soarta acestui războiu.

Campania Balcanică.

Traducem din „L'Independance Roumaine“, organul oficios al guvernului român ce ne sosește astăzi (numărul dela 27 Octomvrie), acest articol judicios:

Prin mărirea problemelor ce le sulevă, campania în Balcani imprimă, incontestabil, conflictului european o fizionomie nouă.

Semnificația adevărată a fost înțeleasă din primul moment de opinia engleză, franceză și italiană, care n'a încetat să ceară o intervenție rapidă. Datoria de onoare a împătritei înțelegeri față de Serbia este, evident, unul dintre elementele acestei umanități: însă nu trebuie să se crează că acest sentiment cavaleresc, trezit în toiul luptei pentru viața a unui popor, unui popor eroic, rezumă chestiunea. Da este cu mult mai complexă și cu cât este mai aprofundată cu atît apare mai vastă.

Nimeni nu va contesta influența exercitată până aci asupra cursului evenimentelor de către superioritatea navală a Marii-Britanii. Flota engleză n'are trebuință să intervină în chip eficace pentru a-și dovedi forța. Este suficientă prezența sa, stabilirea sa nu importă care loc al oceanelor pentru a curăți marea de dușmani. Vasele de războiu și comerț ale Britaniei parcurg mările globului, cele ale adversarilor sunt reținute la coaste.

Iată însă că intervine o împrejurare care tinde să compenseze insuficiența navală a Duplicei... în cazul când adversarii săi nu vor lua dispozițiuni la timp. Pentru a amenința direct chiar sursele mării și puterii țarilor Ententei, Austro Germanii n'au necesitate de mare; ei pot chiar să renunțe la ea pentru a remedia pierderile de pe urma imobilizării flotelor lor de comerț.

În primul loc, dacă aliații nu sunt în stare să opună o rezistență armatelor ce amenință să ajungă la Constantinopol pe trenurile bulgărești, acțiunea dela

Dardanele este zădărnicită. Criticii militari de seamă recunosc că numai lipsa de muniții de calibru mare a împiedecat până aci pe Turci ca să-și manifesteze superioritatea lor numerică. Padișahul dispune de mulți oameni; ce-i lipsia erau bulétele mari.

Nu-i necesar să fii deosebit de instruit pentru a recunoaște influența ce ar exercita-o asupra opiniei mahomedane, dela malurile Gangeului până în împrejurimile Agadirului, vestea unei victorii reputată de califul Constantinopolului asupra celor două puteri creștine, cari, întâiele din lume din punct de vedere naval, stăpânesc în acelaș timp asupra majorității lumii islamice. Vestea unei astfel de victorii care ar spulbera părerile despre invincibilitatea flotelor anglo-franceze și-ar avea repercusiunea în cele mai îndepărtate colibi ale Indiei și Persiei, în corturile felahului egiptean, la musulmanii Numidiei, Tunisiei și Marocului.

Pentru a împiedeca această scuturare a islamismului — în posibilitatea cărei nu se poate crede, însă primejdia este întrezărită, căci principalele ziare ale Apusului studiază temeinic chestiunea — nu există alt mijloc decât de a împiedeca Austro-Ungaria și Germania să sdrobească Serbia. În caz contrar, chiar dacă pacea va fi încheiată, provinciile cu populație musulmană ani de-arândul vor alimenta războaiele împotriva Angliei, Franței și Italiei.

Iar dacă pentru aceste țări este o chestiune de supremație politică și colonială, pentru Rusia sfortarea acțiunii dela Gallipoli este o problemă foarte importantă. Imensul imperiu din nord n'are în Europa nici un acces direct la mare afară de comunicațiile pe cari le permit vecinii în nord și sud, în Baltică și Mediterană. Turcia victorioasă cu sprijinul austro-german nu va mai fi imperiul conciliant, susceptibil acelor desiderate ce vin din Petrograd.

Toate problemele ce interesează lumea se desleagă astăzi în peninsula balcanică. Sfortările campaniei care se continuă va avea o influință mare asupra mersului întreg al războiului european.

(Din „Românul“.)

Fiecare român bucovinean bun iscălește împrumutul de războiu.

Un discurs al regelui României.

Cu ocazia celei de a 22-a aniversare a nașterii A. S. R. principelui Carol, M. S. regele Ferdinand a răspuns printr'o frumoasă cuvântare la urările d-lui prim-ministru I. Brătianu aduse principelui moștenitor în numele țării și ale consiliului de miniștri, în care între altele a spus:

„Atât în numele meu cât și al fiului meu, vă mulțumesc pentru cuvintele calduroase și urările ce îi aduceți cu prilejul zilei de naștere. Nu mă îndoiesc că în inima lui tânără aceste semne de dragoste găsesc un răsunet de vie recunoștință și îi vor fi un îndemn să muncească în sfera lui de acțiune cu râvnă și cu dragoste pentru țară și neam.

Iubite Carol, este azi întâia aniversare ce sărbătorești ca moștenitor al tronului, căci anul trecut prea era proaspătă țărana ce acoperea rămășițele pământești ale iubitului nostru unchiu pentru a putea petrece cu veselie ziua când ai ajuns la majoritate. Prea regretatul tău unchiu aștepta ziua aceasta cu nerăbdare și în inima lui părintească El a vrut să te întâmpine la începutul vieții tale de bărbat cu cuvinte pline de dragoste și cu sfaturi ce erau să-ți fie neîncetat o călăuză.

Pentru tine sunt larg deschise porțile unui viitor plin de nădejde și sa sperăm și de isbândă. Totuș timpuri grele de furtună au însoțit ajungerea ta la vârsta de azi și în inima ta caldă pentru țară acest an a lăsat impresii adânci și multe învățăminte ai putut trage din uriașa dramă ce se desfășoară împrejurul nostru.

Dar cu cât mai întunecat iese orizontul cu atât mai vie trebuie să stea înaintea ochilor tăi marea figură a regelui Carol I, care te-a iubit ca pe un fiu și pilda de abnegațiune ce ne-a lăsat ca o moștenire sfântă și dacă urmezi maxima Lui „nimic pentru mine, totul pentru țară“ și deviza Casei noastre „Nihil sine Deo“ nu vei putea pași greșit.

Tu iubite Carol, vei avea poate o sarcină mai ușoară decât a Acelora cari au muncit și muncesc înaintea ta și a căror inimă a bătut și bate așa tare pentru neamul românesc.

Ești iubit de popor, păstrează dragostea ce-ți poarte, dar în toate actele tale nu uita niciodată că mai lesne se pierde decât se câștigă iubirea și încrederea unui popor.“

(Din „Românul.“)

Cine-și iubește neamul și țara, iscălește

împrumutul de războiu!

Din viața soldaților de-acum.

Cu ochii ațintiți în tavan, soldatul, în mijlocul camarazilor săi de războiu, sta nemișcat, și nici o privire n'o arunca într'o parte sau alta. Nu-l atrăgeau nici vorbele din dreapta și stânga lui, și de venea cineva în odaia plină de bolnavi, el nu-și abătea privirea într'alt loc. Sus pe plafond era parecă totul ce-l atrăgea. Fiecare colțisor îl străbătuse și nu rămase

nici urmă de vre-o trăsătură fără să nu fie trecută cu privirea de sute de ori pe zi.

Acolo în colț, unde ajungea ochiul mai departe și se pironia, uite, parecă vedea undeva departe de aici, altă țară. Erau dealuri, văi, mai largi, mai mult soare, în tot locul brațe muncind. Se vedea și el alătura de cei ce mânau harnic coarnele plugului sau coasa. Colo pe-un deluț o căsuță curată, cu păreții albi ca laptele, cu trandafiri în ferești, iar în prag îl întâmpină un bujor de femeie cu ochii răzând de sănătate și fericire. Întinse mâna să-i dea ziua bună, — dar simți deodată un junghiu puternic în coastă și un geamăt lung puse sfârșit tuturor icoanelor, cari pluteau înaintea ochilor lui... trecuse totul, nu mai vedea nimic, el era tot acolo, în odaia largă plină cu paturi cu bolnavi la fel ca dânsul. Apoi căuta să-și încoarde gândul și să dea de capăt cum de se află el aici. Îi treceau după rând toate întâmplările și-și amintea cum pe la sfârșitul verii, pe când era vremea seceratului, veni poruncă dela cel mai sus, căpetenia țării și au fost chemați toți, apoi cum au trecut granițele țării lor, departe, tot mai departe în ploaie și'n vânt, în arșița soarelui, nepăsători de ceea ce'năltau în cale, ținând într'una piept dușmanului, care curgea mereu ca un puhoiu sălbatic de munte. Azi îl nimiciu, iar mai târziu el venea cu aceiaș mulțime îngrozitoare, iar ei, toți răbdători, făcându-și câte o cruce mergeau înainte. De cei din satul lui nu le mai știa de urmă. Apoi la o vreme de iarnă, când era focul mai mare, într'o sară înaintând spre șanțurile dușmanului simți că-i slăbesc vederile, și o durere în coastă îl adormise, și-l lăsase jos... Atâta știe din ceea ce-a mai fost, iar acuma se vede aici, îi pare că de-un veac întreg, între o mulțime de viteji, cari ca și dânsul și-au făcut datoria cât au putut. Fiecare dintrâșii vorbește cu un camarad sau altul. Pe unul îl vezi, după semnele mânilor și fața gesticulând, povestind de bună samă o întâmplare din războiu, care a petrecut-o singur, pe-un altul cu ochii ațintiți la dânsul ascultându-l. Iar alții stau tăcuți cu ochii plini de durere, scoțând numai din când în când câte-un geamăt lung. Numai el, țărănul român de departe, n'are cu cine schimba o vorbă. Toată vorba ce-o aude în jurul lui, e străină și n'o pricepe. Se simte parecă ar fi într'o pădure undeva între copaci, cari nu-ți pricep vorba. Un singur lucru ar vrea să știe. Să scrie. Doamne, cum îl roade într'una dorința aceasta, și ce n'ar da să poată prinde plumbul în mână și să scrie în țara lui departe la ai săi, să știe că tot mai trăiește și să le cruțe lacrimile, cari poate îl plâng pentru totdeauna. Abia acuma vede el ce plătește școala. Și'n gândul lui își face mii de planuri de i-o ajuta Dumnezeu să vie înapoi, să spuie unei lumi întregi, că școala e averea omului, și acela care-și trage copiii dela școală și cârtește asupra ei, păcătuiește înaintea lui singur.

Uitați-Vă iubiților țărani, cei ce-ați mai rămas pela sate, dorința unui soldat din spital.

Cât de bine-i prinde acum cartea unui soldat. Poate aveți feciori, departe undeva prin spitale sau prinși în țări străine și dacă nu pot scrie, nu mai știți de urma lor, îi plângeți ca pe morți, iar ei poate blastămă vremea când au putut prețui școala, iar părinții nu i-au lăsat.

A.

Fiecare coroană pentru împrumutul de războiu este o lovitură pentru dușman!

Cântece de războiu.

I.

Măi bădiță, bădișor,
Nu-mi trimite atâta dor
Pe gurile tuturor.
Că n'am vreme să-l doresc,
Ziua lucru și muncesc
Noaptea vreau să odihnesc.
Dar' trimite mai puțintel
Și vină Mata cu el.

II.

Pus-am mâna pe condeiu,
Ca să-ți scriu bădiță hăi;
Dar când prind a-ți scrie carte
Inimioara'n mine arde;
Și-așa arde de cu foc
De nu pot sta pe loc.
Îți trimit bădiță carte
Cu slove negre legate.

III.

Of, pământule păcătos,
Cât ai fost tu de setos
Că trei veri au tot plouat
Și nu te-ai săturat.
Până'n luptă de plecară
Toți voinicii de prin țară
Și acum toată lumea plânge
De te-adapi în lacrimi și'n sânge.

IV.

Păsăruică turtura,
Pe crengi verzi tu nu ședeai
Sboară'n lume cu-o foiliță
Pân' îi afla pe bădiță.
Sboară pasere măiastră
La bădiță meu, la oaste
Și du cărticica cornurele

Pe margini cu floricele
 Cine-a prinde-o s'o citească
 Lacrimile să-l pornească
 Că am scris'o cu mare dor
 La un iubit frățior.
 Și-am scris-o sara la lumină
 Cu suspin din inimă
 Și-am scris-o cu plumbușor
 Cu lacrimi din ochișori.
 Măi, bădiță, aceasta cărticea
 S'o pui pe-o rămurea
 Și va crește-o floricea.
 Floricica va 'nlori
 Și Mata o vei iubi
 Și-i ține-o amintire
 Că-i trimeasă dela mine.
 Năcăjit ca mine nu-i
 Numai puiul cucului,
 Când îl lasă maica lui
 În mijlocul codrului.
 Și-ar sbura și n'are pene
 Că l'o lăsat măsa făr' de vreme
 Și-ar cânta și n'are glas
 Că l'o lăsat pui golaș.

(Varvara Nisioiu, Câmpulung.)

V.

Bate ceasul unu,
 Auzi cum bubuie tunu,
 Hai Dunărea rea,
 Am făcut peste ea
 Să trecem în Serbia
 Hai Dunăre hai!

Bate ceasul doi
 Vom merge toți și noi
 Hai Dunăre hai.

Bate ceasul trei
 Să ne batem cu Sîrbii
 Hai Dunăre hai!

Bate ceasul patru
 Vin porunci dela 'mpăratu
 Hai, Dunăre, hai!

Bate ceasul cinci
 Ne-adunăm noi toți voinici
 Hai Dunăre hai!

Bate ceasul șase
 Noi plecăm de-acasă
 Hai Dunăre hai!

Bate ceasul șapte
 Noi cu toți cu toba'n spate.
 Hai Dunăre hai!

Bate ceasul opt
 Noi mergem cu toții 'n foc
 Hai Dunăre hai!

Bate ceasul nouă
 Noroc voinicilor Vouă.
 Hai Dunăre hai!

Bate ceasul zece,
 Hai mândră de mă petrece
 Hai Dunăre hai!

Bate ceasul unsprezece
 Toți în Sîrbia au să plece
 Hai Dunăre hai!

Bate ceasul douăsprezece,
 Voinicii trec Dunărea rece
 Hai Dunăre hai!

Pe șesurile Dunării
 Stau feciorii ca nourii
 Hai Dunăre hai!

Ca brazi înalți și subțirei
 Ca să îmble prin băta
 Hai Dunăre hai!

Lazar a George Ripan, Todirești.)

VI.

Treci Românie peste Prut,
 Treci acum odată,
 Ia-ți înapoi ce ai avut
 Ia-ți Basarabia toată.
 Întoarceți fața către nord
 Spre Moscva pornește
 Fă-ți iscusitul pod
 Peste Prutul ce șoptește
 Prutul, Prutul treacă iară
 Prin țara Ta cea mândră
 Să mai audă odată
 Românii cum îi cântă
 Cu noi Te luptă împreună
 Cu voinici 'n mândra Bucovina
 Pe Ruși ca să-i sfărăm
 Limba să ni-o apărăm!

(Ostașul Ilie Bojescul, Iordănești).

VII.

În șanțul de luptă
 Nori de neguri mă'nvălesc,
 Aprig tunul bate.
 Dragi căseni, eu Vă doresc
 Multă sănătate.
 Eu sunt unul dintre toți,
 Ce luptăm ca unul
 Mănuind pentru nepoți

Puștile și tunul.
Am arat cu tunul greu
Văile și munții
Și arăm încă mereu
În sudorea frunții.
Pentru țară și împărat
Ne luptăm cu toții
Cum strămoșii s'au luptat,
Se luptă nepoții.
Căci Românului e sfânt
Plugul său și satul
Și-i e scumpă pe pământ
Țara și împăratul.

(Un erou căzut pe câmpul de luptă.)

Cum se iscălește împrumutul de războiu?

Deslușirile necesare se primesc la poștă, la comună și la căpitanie.

Știri mărunte.

Decorație. D-l dr. Constantin cav. de Onciul, avocat în Cernăuți, acuma ca locotenent pe câmpul de luptă, a fost decorat cu „Signum laudis“.

Ostași decorați. Au fost decorați cu medalia de argint cl. II. pentru vitejie: corporalii Eugen Voitco și Dimitrie Sauciu de la reg. de glogași nr. 22, Zaharie Porchirean de la reg. 41, sergentul Aurel Grigorovici de la jandarmerie, George Drehuța și Stefan Sandura de la bat. de vânători nr. 18, corporalul Vasile Șologan de la reg. 24, sergentul Onufrei Crăciun de la reg. 58, Samuil Cojocariu, Cosma Cimpoeș, Dimitrie Covalschi, George Buburuzan și Arhip Cozarhevici de la batalionul de vânători nr. 30, sergentul Atanasie Lazariuc de la reg. nr. 22. — Cu medalia de argint cl. I. pentru vitejie au fost decorați: cadetul Vasile Ionesi, sergentul Iftimie Mitran și infant. Dimitrie Crăciun.

Chemare la arme. Cei din nou asentați, cari sunt născuți în anii 1875, 1876, 1877, 1891 și 1895, sunt chemați la arme pentru ziua de 16 Noemvrie.

Gimnaziul III. de stat. Se știe, că la începutul lui Octomvrie s'au deschis unele școli din nou. În Cernăuți s'a deschis gimnaziul II. de stat, în care aveau să între și elevii celorlalte două gimnazii, ale căror porți n'au fost deschise. După scurt timp însă cei primiți de la gimnaziile I și III au trebuit să pără-

sească gimnaziul II. de stat, nefiind acolo loc. Dar aveau să se deschidă la 1 Noemvrie gimnaziul I. de stat, în care aveau să între și Românii de la gimnaziul III. de stat. Până acuma însă nu s'a făcut încă nimic și părinții elevilor români sunt foarte îngrijorați, că din cauza aceasta copiii lor vor pierde încă un an de învățământ, ceea ce ar fi foarte dureros. Prin aceste știri dăm expresie multor plângeri ce ni-au sosit din partea celor interesați, apelând la forurile competente, de-a pune capăt acestui neajuns și de-a face loc într'un gimnaziu și pentru elevii români de la gimnaziul III. de stat.

Calendarul săptămânei.

Noemvrie.

Stil nou	stil vechiu		
7	Duminică	Fevronia	25 Oct.
8	Luni	† Sf. Dimitrie	26 „
9	Marți	Nestor	27 „
10	Miercuri	Terentie	28 „
11	Joi	Anastasia	29 „
12	Vineri	Zenovia	30 „
13	Sâmbătă	Stachie	31 „

Rugăm să ni se trimită spre publicare scrisori sau cântece trimise acasă sau la cunoscuți de la soldații din războiu. Pe toate le vom publica bucuroși.

Jertfele noastre pentru patrie

din listele de pierderi Nr. 292—301.

Morți:

Boico Ilie, reg. 30, Botușana.
Bredetan Dorofteiu, reg. 20.
Buburuzan C., reg. 24, Botușana.
Buliga Nicolai, reg. 24, Pârtești de jos.
Cojocariu Filip, Frunțaș, reg. 41.
Ciobotariu Joan, Frunțaș, reg. 41.
Câmpan Constantin, reg. 41.
Chiraș Ichim, reg. 41.
Cârciu Petru, corporal, reg. 41.
Cornea Ilie, reg. 41.
Cosovan Andreiu, bat. de vânători 18.
Cosovan George, reg. 41.
Cuciurean Petru, reg. 41.
Dan Petru, bat. de vânători 27.
Gușetu Daniil, reg. 41.

Ivanuț Mihai, bat. de vânători, 27.
 Ivanuț George, reg. 36, Chicera.
 Lavric Anton, reg. 41.
 Lingurar Vasile, reg. 41.
 Lungoș Spiridon, reg. 41.
 Morariu Constantin, reg. 41.
 Moroșan Iosif, reg. 41.
 Muntean Vasile, reg. 41.
 Nimigean Vasile, reg. 41, sergent.
 Prelipcean Ilie, reg. 41.
 Samuil Toader reg. 41.
 Sauciu Vasile, reg. 41.
 Șindelar Ștefan, reg. 41.
 Țurcan Petru, reg. 24, Cernăuți.
 Ungurean George, reg. 41.
 Vasilovici A., reg. 41.

Prizonieri:

Andreșan Vasile, reg. 80, Volcineț.
 Andronic Constantin, reg. 80 Cernăuți
 Andronic Teodosie, reg. 80, Cernăuți,
 Betean Cosma, reg. 41.
 Breabăn Isidor, reg. 41.
 Bujdeiu Petru, reg. 41.
 Bulțan Ioan, reg. 41.
 Burca Florea, reg. 41.
 Burla George, corporal, reg. 41.
 Burtic Dumitru, reg. 41.
 Buda Vasile, reg. 41.
 Buha Toader, reg. 41.
 Ciofu Pamfil, reg. 41.
 Carliciuc Nicolai, Camenca, reg. 80.
 Costea Ioan, reg. 41.
 Crețul Filimon, reg. 80, Tereblecea.
 Dumitrașă Constantin, reg. 41.
 Hopulele Valerian, reg. 41.
 Iliuț Ioan, reg. 41.
 Juravle George, reg. 41.
 Moldovan Toader, reg. 41.
 Nițucă Spiridon, reg. 80, Vatra Dornei.
 Pantalășca Dumitru, reg. 80, Dorna Candrenilor.
 Popa Ioan, reg. 41.
 Popa Petru, reg. 41.
 Popescu Aurel, reg. 41.
 Rusu Clementie, reg. 41.
 Ungurean George a Andrei, reg. 80, Broscăuți.

Răniți:

Albu Aron, reg. 41.
 Andraș Vasile, reg. 41.
 Andrian Moise, reg. 41.
 Andronaki Vasile, reg. 41.
 Alpetri Ilie, reg. 41.
 Ardelean George, reg. 41.
 Ardelean Traian, reg. 41.
 Alpetri Nicolai, reg. 41.
 Bodnar Petru, bat. de vânători 4, Straja.
 Buta Petru, bat. de vânători 4, Straja.
 Bicer Ilie, bat. de vânători.
 Bostan Cosma, reg. 80, Iordanești,
 Badale Toader, reg. 41.
 Balan Ioan, reg. 41.
 Balan Iacob, reg. 41.
 Berindei Ioan, reg. 41.
 Bodnar Ilie, reg. 41.
 Bondar Simion, reg. 41.
 Bondar Ilie, reg. 41.
 Bucevschi Anton, reg. 41.
 Bulbuc Petru, reg. 41.
 Cernușă Vasilă, reg. 41.
 Câmpan Nicolai, reg. 41.
 Cârdei Archip, bat. de vânători 27.
 Chiraș Pavel, reg. 41.
 Chiraș Vasile, reg. 41.
 Cloșca Ioan, reg. 41.
 Coroamă Moise, reg. 41.
 Cosmaciuc Petru, corporal, reg. 41
 Cosmiuc Ioan, reg. 41.
 Cosma Petru, reg. 41.
 Cuciurean Ioan, corporal, reg. 41.
 Ciobotar, Procopie, reg. 41.
 Costinean, Ioan, reg. 80, Iordanești.
 Damian Trifon, reg. 41.
 Drăgănuș Ioan, reg. 41, Frunțaș. (Va urma.)

„Foaia Poporului“ să nu lipsească
 din nici o casă țărănească.

Iscațiți cu toții împrumutul de războiu!

Redactor responsabil: dr. Aurel cav. de Onciul.

Editor și proprietar: „Partidul Țărănesc“ din Bucovina. — Tipografia „Școala Română“ din Câmpulung.